

РЕШЕНИЕ

№ 74

гр. Ловеч, 05.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. ВЪЛЧЕВА

при участието на секретаря ЕЛЕНА ПЕНЧЕВА
като разгледа докладваното от М. ВЪЛЧЕВА Търговско дело №
20224300900074 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, съобрази:

Производството е по чл.415, ал.1 във вр. чл. 422 от ГПК.

Постъпила е искова молба от „УниКредит Булбанк“ АД, ЕИК 831919536, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. „Св. Неделя“ № 7, представлявана от изпълнителните директори Ц. Г. М. и А. Т., чрез пълномощника адв. В. И. П., съдебен адрес: ***, срещу Х. И. К. с ЕГН ***** – кредитополучател, Г. Д. К. с ЕГН ***** – солидарен длъжник, И. Х. К. с ЕГН ***** – солидарен длъжник, „Солидис“ ЕООД, ЕИК 203918970 – солидарен длъжник, всички с адрес гр. Т., *** с посочено правно основание чл. 415, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 422 от ГПК и цена на иска 45 972.75 лв., от които: 44 605.76 лв. главница и 1 366.99 лв. дължими лихви по договор за банков ипотечен кредит № 564/1240/82624711 от 19.03.2018 г.

В нея излага, че установителният иск е подаден срещу посочените ответници във връзка с получено от ищеца съобщение с указание да бъде предявен иск от заявителя по заповедно производство по ч.гр.д.№ 57/2022 г. по описа на РС-Тетевен, тъй като заповедта за изпълнение е връчена по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК чрез залепване на уведомление.

Ищецът посочва, че установителен иск по реда на чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК може да се предяви само по отношение на длъжник физическо лице, а не

и срещу юридическо лице, поради което моли съда, ако счете, че заповедта за изпълнение е влязла в сила относно солидарния длъжник „Солидис“ ЕООД, настоящото производство да продължи само срещу ответниците физически лица.

В исковата молба се твърди, че на 19.03.2018 г. е подписан Договор за банков ипотечен кредит с пълна отговорност на физическо лице № 564/1240/82624711 между „УниКредит Булбанк“ АД като кредитодател и Х. И. К. като кредитополучател, по силата на който кредитодателят е предоставил на кредитополучателя кредитен лимит в размер на 49 500.00 лева. Солидарни длъжници на кредитополучателя по договора за кредит са Г. Д. К., И. Х. К. и „Солидис“ ЕООД. Сочи се, че съгласно чл. 1 от договора предоставеният кредит е ипотечен, като целта на кредита е за ремонт и текущи нужди. Според чл. 4.1 от договора, върху усвоения кредитен лимит се начислява годишен лихвен процент в размер на тримесечен Sofibor и фиксирана надбавка в размер на 5.085 %, като към датата на подписване на договора приложимият лихвен процент е 5.10 %. Съгласно чл. 5.4 общата дължима по кредита сума е в размер на 85 794.42 лева. В чл. 5.1 е уговорена комисиона за предсрочно погасяване в размер на 1.00 %, а според чл. 5.8 от договора в случай на просрочие по договора за кредит, се дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва в размер на 10.00 % върху всяка просрочена вноска. Ищецът посочва, че срокът на договора е 19.03.2038 г. , а падежната дата на всяка анюитетна вноска е 20-то число. Изтъква, че в чл. 17.1 е постигната договореност, че когато кредитополучателят е в нарушение на договора, включително при неплащането на което и да е от изискуемите плащания, банката може да обяви изцяло за предсрочно изискуем целия дълг по кредита. Сочи, че в чл. 8.1 е описан недвижимия имот, върху който се учредява ипотека за обезпечаване на вземанията на банката по договора за кредит.

Ищецът твърди, че поради неплащане в срок на дължимите суми, банката на основание чл. 15.1 от договора е обявила кредита за предсрочно изискуем, за което ответниците са надлежно уведомени от ЧСИ В. П.. Банката е подала заявление по чл. 417 от ГПК в Районен съд-Тетевен, който е издал заповед за изпълнение и изпълнителен лист по ч.гр.д.№ 57/2022 г. Въз основа на издадените изпълнителен лист и заповед за изпълнение е образувано изп.д.№ 20229030400055/2022 г. при ЧСИ И. Л..

Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че Х. И. К. като кредитополучател и Г. Д. К., И. Х. К. и „Солидис“ ЕООД като солидарни длъжници по Договор за банков ипотечен кредит с пълна отговорност на физическо лице № 564/1240/82624711 от 19.03.2018 г., дължат на „УниКредит Булбанк“ АД, ЕИК 831919536 сумите, претендирани от банката в заявлението по чл. 417 от ГПК, въз основа на което са издадени заповед за изпълнение от 24.01.2022 г. и изпълнителен лист от 24.01.2022 г. по ч.гр.д. № 57/2022 г. по описа на РС – Тетевен, а именно: 44 605.76 лева главница; 1 366.99 лева дължими лихви съгласно Договора за кредит, от които 564.98 лева - договорна лихва от 20.09.2021 г. до 24.11.2021 г., 359.53 лева - лихва върху просрочена главница от 20.05.2021 г. до 20.01.2022 г. и 442.48 лева наказателна лихва при просрочие от 20.05.2021 г. до 20.01.2022 г., ведно със законната лихва върху неплатената главница от 21.01.2022 г. до изплащане на вземането, като му присъди всички разноси в заповедното и настоящото производство.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК назначеният на ответниците особен представител адв. Р. К. от ЛАК е подал писмен отговор на исковата молба. В него изразява становище, че предявените иски са недопустими, тъй като ищецът не е представил доказателства за връчване на всички ответници на уведомлението за предсрочна изискуемост на вземането – не е представена покана за доброволно изпълнение и разписка за връчване по отношение на ответника И. Х. К.. Посочва, че за да бъде изискуемо изцяло задължението по банковия кредит спрямо всички съдлъжници, предсрочната изискуемост поради неизпълнение на задължението следва да бъде обявена надлежно на всеки един от тях, а в случая по отношение на един от длъжниците това не е направено.

Счита предявените установителни иски, обективно съединени при условията на кумулативност, за недоказани по основание и размер.

В срока по чл. 372, ал. 1 от ГПК е постъпила допълнителна искова молба от ищеца „УниКредит Булбанк“ АД, чрез пълномощника адв. В. И. П.. Относно връчките на ответниците покани за предсрочна изискуемост твърди, че е приложил пълен комплект от всички приложения към исковата молба за всички ответници по делото, както и преписи за ответната страна от уточняващата молба от 25.11.2022 г.

В срока по чл. 373, ал. 1 от ГПК е подаден допълнителен отговор на допълнителната искова молба от назначеният на ответниците особен представител адв. Р. К. от ЛАК, в който поддържа изложените в отговора основания за оспорване на исковете. Изразява становище за редовност на исковата молба, доколкото ищецът е изпълнил указанията на съда за отстраняване на нередовностите ѝ.

Ищецът редовно призован за съдебните заседания не се представлява, като с молба вх. № 4710/18.08.2023 г. представя списък за направените по делото разноси.

Назначеният на ответниците Х. И. К., Г. Д. К. и И. Х. К. особен представител адв.Р. К. моли съда да постанови решение, с което отхвърли предявените искове, тъй като не са спазени условията за обявяване предсрочната изискуемост на вземането. Подробни съображения излага в представените писмени бележки.

Ответникът „Солидис“ ЕООД, призован при условията на чл.50, ал.2 ГПК, не се представлява.

Наличието на процесуална легитимация на ищеца съдът установи след извършена служебно справка в търговския регистър по реда на чл.23, ал.6 от ТРРЮЛНЦ.

Съдът като обсъди събраните по делото писмени доказателства и заключението на приетата съдебно-икономическата експертиза, съобрази становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

На 19.03.2018 г. между „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК" АД - кредитор, Х. И. К. – кредитополучател, „Солидис“ ЕООД, Г. Д. К. и И. Х. К. - солидарни длъжници, е сключен Договор за банков ипотечен кредит с пълна отговорност на физическо лице № 564/1240/82634711, по силата на който банката предоставила на кредитополучателя кредит в размер на 49 500.00 лв., който ще бъде използван за ремонт и текущи нужди. Съгласно чл.6.2 от същия, крайният срок за усвояване е до 19.06.2018 г., а за погасяване на кредита - 19.03.2038 г. Между страните е постигната договореност кредитополучателят да погаси кредита съгласно изготвения погасителен план, считано от 20.04.2018 г., като последната вноска е на 20.03.2038 г., а общата дължима от потребителя сума е 85 794.42 лв., включваща размера на кредита

и общите разходи за потребителя. В чл.4 от договора страните са постигнали съгласие относно годишния лихвен процент в размер на 5.10%, който е получен от тримесечен СОФИБОР, който към датата на договора е 0.15% и фиксирана надбавка към пазарния лихвен индекс от 5.085%. Съгласно чл.5.3 от договора ГПР е 6.2646%. В случай на просрочие по договора за кредит, кредитополучателят дължи обезщетение за забава върху всяка просрочена вноска в размер на законната лихва от 10% /чл.5.8/. В договора страните са постигнали съгласие и относно дължимите такси, комисионни и застрахователни премии. В чл.17 са уговорени основанията за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, както и принудителното изпълнение.

От приетото като доказателство ч.гр.д. № 57/2022 г. по описа на РС – Тетевен и приложените към исковата молба доказателства се установява, че от ищеца „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД е изпратена Покана за доброволно изпълнение и уведомление по чл.60, ал.2 от ЗКИ относно Договор за ипотечен кредит от 19.03.2018 г. до Х. И. К., „Солидис“ ЕООД, Г. Д. К. и И. Х. К.. В тях банката е направила волеизявление за обявяване на предсрочна изискуемост на вземанията по договора. Посочено е, че длъжниците за допуснали просрочие при обслужване на предоставения кредит и към 09.08.2021 г. общият дълг възлиза на 44 946.04 лв., от които 44 810.30 лв. главница и 135.74 лв. лихви. Поканени са в 14-дневен срок от получаването да погасят всички просрочени задължения в пълен размер, а именно: 489.02 лв., представляващо просрочена главница 485.15 лв. и 3.87 лв. просрочена лихва.

Покана за доброволно изпълнение и уведомление по чл.60, ал.2 от ЗКИ са връчени на ответниците от ЧСИ В. П. при условията на чл.47 от ГПК.

От приетото като доказателството ч.гр.д. № 57/2022 г. по описа на РС – Тетевен се установява, че по подадено от ищеца заявление на 21.01.2022 г., съдът е издал заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК № 17/24.01.2022 г., с която е разпоредил длъжниците „Солидис“ ЕООД, Х. И. К., Г. Д. К. и И. Х. К. да заплатят солидарно на кредитора „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, ЕИК 831919536 сумите: 44 605.76 лв. главница, ведно със законната лихва от 21.01.2022 г. до изплащане на вземането, 359.53 лв. лихва за период от 20.05.2021 г. до 20.01.2022 г. ; 564.98 лв. - договорна лихва за периода от 20.09.2021 г. до

24.11.2021 г.,; 442.48 лв. мораторна лихва за периода от 20.05.2021 г. до 20.01.2022 г., както и държавна такса в размер на 919.46 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 1 463.51 лв. Въз основа на заповедта за изпълнение е издаден изпълнителен лист № 13/24.01.2022 г.

От приложеното придружително писмо на ЧСИ И. Л., рег. № 903 на КЧСК и приложените към него покани за доброволно изпълнение и уведомления се установява, че поканата за доброволно изпълнение, ведно с изпълнителен лист, заповед за изпълнение и копие от документа, въз основа на който е издадена заповедта за изпълнение, са връчени на ответника по делото „Солидис“ ЕООД на 11.05.2022 г. при условията на чл.50, ал.2 ГПК, а на ответниците Х. И. К., Г. Д. К. и И. Х. К. на 22.06.2022 г. при условията на чл.47, ал.5 ГПК.

С разпореждане № 1423/12.07.2022 год. по ч.гр.дело № 57/2022 год. , ТРС е указал на заявителя, че следва да предяви иск за установяване на вземането си против длъжниците в едномесечен срок от получаване на съобщението и предупредил за последиците по чл.415, ал.5 от ГПК. Със същото разпореждане районният съд е спрял изпълнението по изп.дело № 55/2022 г. по описа на ЧСИ И. Л..

От приложеното по ч.гр.д. № 57/2022 г. по описа на РС Тетевен съобщение е видно, че разпореждане № 1423/12.07.2022 год. е получено от заявителя на 22.08.2022 г. Същият е предявил иск за установяване на вземането си на 21.09.2022 г., т.е. в едномесечния срок по чл. 415, ал. 4 от ГПК, поради което настоящото производство е допустимо.

От заключението на допуснатата съдебно - икономическа експертиза, което съдът приема като компетентно и неоспорено от страните се установява, че на 26.03.2018 г. по банкова сметка с титуляр Х. И. К. е постъпила сумата 49 500.00 лв. При извършената проверка вещото лице М. И. е констатирало, че от направените погасителни вноски в периода от 20.04.2018 г. до 17.08.2021 г. е погасена главница в размер на 4 894.24 лв., а от дължимата на 20.05.2021 г. погасителна вноска частично е изплатена сумата 138.11 лв., а след 17.08.2021 г. не са постъпвали суми за погасяване в пълен размер на дължимите пера от дълга. След проследяване хронологията на банковата сметка, експертът прави извод, че задължението за главница по получения кредит не е обслужвано редовно и е налице просрочие на

погасителната вноска с падеж 20.05.2021 г. От заключението на ССЕ се установява, че по процесния договор погасените вноски за договорна лихва са в размер на 8 302.73, като от вноската с падеж 20.09.2021 г. частично е погасена сумата 33.82 лв. Експертът посочва, че поради неплащане в срок на дължимите суми, на основание чл.17.1 от договора банката е обявила кредита за предсрочно изискуем, считано от 24.11.2021 г. След анализ на данните, вещото лице заключава, че към тази дата дължимата главница е в размер на 44 605.76 лв., а начислената и просрочена договорна лихва е 564.98 лв. От разплащателната сметка с титуляр Х. И. К. са удържани и сумата 713.16 лв. - платени застрахователни премии за периода от 19.04.2018 г. до 04.10.2021 г., 13.39 лв. - погасена лихва за просрочена главница за периода от 09.09.2019 г. до 23.11.2021 г., 20.14 лв. – погасена неустойка за просрочена главница за периода от 09.09.2019 г. до 05.01.2022 г. и 305.15 лв. – погасена неустойка за просрочена главница за периода от 09.09.2019 г. до 05.01.2022 г. Според заключението на ССЕ последната изцяло издължена месечна погасителна вноска е с падеж 20.04.2021 г. и същата е платена на 17.08.2021 г. Вещото лице е установило, че за периода от 19.03.2018 г. до 24.11.2021 г. стойностите на СОФИБОР са се променяли, като на 01.10.2018 г. от стойност 0.015 на 0.12, а на 24.11.2021 г. от стойност 0.12 на 0.03. Банката обаче не е променяла договорения лихвен процент, изчислен при стойност на СОФИБОР 0.015 към датата на сключване на договора, тъй като в софтуера ѝ е заложен праг за промяна на действащия базов лихвен процент 0.25. Съгласно заключението дължимите суми по Договор № 564/1240/82634711 от 19.03.2018 г. към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 ГПК – 21.01.2022 г., са както следва: 44 605.76 лв. - главница, 564.98 лв. договорна лихва за периода от 20.09.2021 г. до 24.11.2022 г., 359.53 лв. – лихва върху просрочена главница за периода от 20.05.2021 г. до 20.01.2022 г. и 442.48 лв. – неустойка за забава за периода от 20.05.2021 г. до 20.01.2022 г.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, че е сезиран с искове с пр.основание чл.422, ал.1 от ГПК, вр. с чл.415 ГПК и чл.121-127 ЗЗД. По своята същност производството по чл. 422 от ГПК представлява иск за установяване съществуване на вземането, който се предявява от кредитора в случая, когато възражението на длъжника срещу издадената заповед за изпълнение е подадено в срок или заповедта за изпълнение е връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 ГПК.

Съобразно правилата на чл. 154, ал. 1 ГПК, в тежест на ищеца е да установи наличие на валидно сключен договор за ипотечен кредит, изпълнение на задълженията си, настъпване на условията за обявяване на договора за предсрочно изискуем, размера на претендираната главница, договорна лихва и неустойка, настъпване на обстоятелствата, водещи до начисляването им. В тежест на ответника е да установи погасяване на задълженията (плащане, давност и др.).

По делото безспорно се установи наличието на валидно облигационно отношение, произтичащо от Договор за банков ипотечен кредит с пълна отговорност на физическо лице № 564/1240/82634711 от 19.03.2018 г. От ангажираните доказателства и неоспореното заключение на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че банката е изпълнила задълженията си, като е предоставила кредита на кредитополучателя чрез превеждане на сумата от 49 500 лв. по разплащателната сметка с титуляр Х. И. К.. След получаване сумата по договора за кредит, за последният е възникнало задължението да я върне на месечни погасителни вноски съгласно подписания погасителен план с уговорената възнаградителна лихва. Според заключението на ССЕ последната изцяло издължена месечна погасителна вноска е с падеж 20.04.2021 г. и същата е платена на 17.08.2021 г., като е налице просрочие на погасителната вноска с падеж 20.05.2021 г.

При доказаното неизпълнение на поето договорно задължение, за банката – ищец е възникнало правото да обяви кредита за предсрочно изискуем съгласно предвидената в чл.17.2. от договора клауза. Предсрочната изискуемост е обусловена от два елемента: обективен - изразяващ се в неплащане на дължими вноски по кредита и субективен - предполагащ възможност и избор за банката да направи кредита предсрочно изискуем. Съгласно постановката на т. 18 ТР № 4/2013 г. на ОСГКТ на ВКС вземанията, които произтичат от договор за банков кредит, стават изискуеми, ако кредиторът упражни правото си да направи кредита предсрочно изискуем преди датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение, за което длъжникът трябва да бъде уведомен. Изявлението на кредитора се обективира в писмен документ, който трябва да съдържа данни относно наличието на обстоятелствата по чл. 60, ал. 2 ЗКИ и на тези в договора, даващи му право да упражни правото на обявяване кредита за предсрочно

изискуем.

В случая от приложените към исковата молба писмени доказателства следва да се приеме, че кредиторът надлежно е упражнил правото си да иска принудително изпълнение на непогасеното си вземане от кредитополучателя и солидарните длъжници. На основание чл. 18, ал. 5 ЗЧСИ банката е предприел връчване на уведомлението за предсрочна изискуемост чрез ЧСИ В. П. на адрес гр. Т., ***, който съвпада с постоянния и настоящ адрес на кредитополучателя и солидарните длъжници Г. Д. К. и И. Х. К.. ЧСИ е посетил адреса на 02.09.2021 г. /четвъртък/, 21.09.2021 г./вторник/ и на 09.10.2021 г. /събота/, като е отразил констатации, че "на посочения адрес не е открил адресата". След осъществяване на горепосочените фактически действия, връчителят е залепил уведомлението "на входната врата" поради липса на ПК. На посочения адрес в гр. Т., *** е седалището и адреса на управление и на солидарния длъжник „СОЛИДИС“ЕООД. По отношение на него за връчване на уведомлението за предсрочна изискуемост е отбелязано, че ЧСИ е посетил адреса на 02.09.2021 г. /четвъртък/, но на посочения адрес няма табела с името на фирмата, както и служител, който да получи поканата. На основание чл.50, ал.2 ГПК е залепено уведомление на входната врата поради липса на ПК.

Във връзка с направените в писмената защита на назначения на ответниците обособен представител възражения във връзка с връчване на уведомлението за предсрочна изискуемост следва да се посочи, че връчването чрез ЧСИ следва да се осъществи по реда на ГПК. В чл. 43 ЗЧСИ е налице изрично препращане към разпоредбите на чл. 37-58 от ГПК. В чл. 47, ал. 5 от ГПК е предвидена законова фикция за получаване на съобщението, при наличие на точно определени предпоставки и ред. Съгласно разпоредбата на чл. 47, ал. 1 ГПК, този начин на връчване се прилага в случаите, когато ответникът не може да бъде намерен на посочения по делото адрес, което се констатира най - малко с три посещения на адреса, с интервал от по една седмица между тях, като най-малко едно от посещенията е в неприсъствен ден. Това правило не се прилага, когато връчителят е събрал данни, че ответникът не живее на адреса, след справка от управителя на етажната собственост, от кмета или по друг начин с посочване на източника на тези данни в съобщението.

В настоящия случай ЧСИ е посетил адреса на ответниците – физически лица три пъти в продължение на едни месец, като последното посещение е в неприсъствен ден. Официално е удостоверено, че уведомленията са залепени на входната врата поради липса на пощенска кутия. Следователно не са налице нарушения, които да са основание да не намери приложение на чл. 47, ал. 5 ГПК. Отделно от изложеното този адрес е посочен в договора от кредитополучателя и солидарните длъжници, поради което съдът прави извод, че са налице предпоставките за надлежно упражнено от кредитора право да трансформира дълга в предсрочно изискуем преди инициирането на заповедно производство.

Съдебният състав счита, че не следва да обсъжда възражението на особения представител на ответниците физически лица, че поканите за доброволно изпълнение и уведомлението по чл.60, ал.2 от ЗКИ са подписани от лица, които не са законни представители на банката и са различни от адвокатите, упълномощени да извършват процесуални действия по настоящето дело. Истинността на същите не е оспорена с отговора на исковата молба и съдът не е указал на ищеца да ангажира доказателства в тази насока. Това възражение е направено за пръв път в представената по делото писмена защита и с оглед разпоредбата на чл.133 ГПК е преклудирано.

Съдебният състав счита, че заповедта за изпълнение не е влязла в сила по отношение на ответника „Солидис“ ЕООД и производството по отношение на него не следва да се прекратява с оглед препращането в разпоредбата на чл.50, ал.4 от ГПК към чл.47, ал.1 ГПК.

Както беше посочено вече, поради неплащане в срок на дължимите суми, банката е обявила кредита за предсрочно изискуем, считано от 24.11.2021 г. Според вещото лице дължимите суми по Договор № 564/1240/82634711 от 19.03.2018 г. към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 ГПК – 21.01.2022 г., са както следва: 44 605.76 лв. - главница, 564.98 лв. договорна лихва за периода от 20.09.2021 г. до 4.11.2022 г., 359.53 лв. – лихва върху просрочена главница за периода от 20.05.2021 г. до 20.01.2022 г. и 442.48 лв. – неустойка за забава за периода от 20.05.2021 г. до 20.01.2022 г.

По изложените съображения съдът приема, че следва да постанови съдебно решение, с което признае за установено на основание чл.422, ал.1 във

вр. с чл.415 от ГПК и чл.122 ЗЗД, че Х. И. К. като кредитополучател и „Солидис“ ЕООД, Г. Д. К. и И. Х. К. като солидарни длъжници, дължат на „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, ЕИК 831919536 по Договор за банков ипотечен кредит с пълна отговорност на физическо лице № 564/1240/82634711 от 19.03.2018 г. сумите в размер на: 44 605.76 лв. - главница, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението в съда - 21.01.2022 г. до окончателното изплащане на вземането; 564.98 лв. договорна лихва за периода от 20.09.2021 г. до 24.11.2022 г., 359.53 лв. – лихва върху просрочена главница за периода от 20.05.2021 г. до 20.01.2022 г. и 442.48 лв. – неустойка за забава за периода от 20.05.2021 г. до 20.01.2022 г., за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК № 17/24.01.2022 г. по ч. гр. д. № 75/2022 г. на РС Тетевен.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на ищеца сторените разноси в настоящето производство съгласно представения списък по чл.80 от ГПК в размер на 1463.51 лв. – държавна такса, 800.00 лв. депозит за назначената ССЕ, 8 656.00 лв. възнаграждение за особен представител на ответниците - физически лица и 2 291.02 лв. с ДДС адвокатско възнаграждение.

В заповедното производство пред РС Тетевен ищецът е направил разноси по ч.гр.дело № 57/2022 год. в размер на 919.46 лв. - държавна такса и 1463.51 лв. с ДДС адвокатско възнаграждение, които претендира и ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на основание чл.78, ал.1 ГПК.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.422, ал.1 във вр. с чл.415 от ГПК и чл.122 от ЗЗД, че Х. И. К. с ЕГН ***** като кредитополучател и Г. Д. К. с ЕГН *****, И. Х. К. с ЕГН ***** и „Солидис“ ЕООД, ЕИК 20391897 като солидарни длъжници, всички с адрес гр. Т., ***, дължат на „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, ЕИК 831919536, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. „Св. Неделя“ № 7,

представлявана от изпълнителните директори Ц. М. и А. Т., по Договор за банков ипотечен кредит с пълна отговорност на физическо лице № 564/1240/82634711 от 19.03.2018 г. сумите в размер на: 44 605.76 лв. - главница, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението в съда - 21.01.2022 г. до окончателното изплащане на вземането; 564.98 лв. договорна лихва за периода от 20.09.2021 г. до 24.11.2022 г., 359.53 лв. – лихва върху просрочена главница за периода от 20.05.2021 г. до 20.01.2022 г. и 442.48 лв. – неустойка за забава за периода от 20.05.2021 г. до 20.01.2022 г. , за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК № 17/24.01.2022 г. по ч. гр. д. № 75/2022 г. на РС Тетевен.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК Х. И. К. с ЕГН *****, Г. Д. К. с ЕГН *****, И. Х. К. с ЕГН ***** и „Солидис“ ЕООД, ЕИК 20391897, всички с адрес гр. Т., *** солидарно да заплатят на УНИКРЕДИТ БУЛБАНК" АД, ЕИК 831919536, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. „Св. Неделя" № 7, представлявана от изпълнителните директори Ц. М. и А. Т. направените по делото разноси в размер на: 1463.51 лв. – държавна такса за настоящето производство, 800.00 лв. депозит за назначената ССЕ, 8 656.00 лв. възнаграждение за особен представител на ответниците - физически лица в исковото производство, 2 291.02 лв. с ДДС адвокатско възнаграждение в исковото производство, 919.46 лв. - държавна такса за заповедното производство и 1463.51 лв. с ДДС адвокатско възнаграждение в заповедното производство.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Апелативен съд – Велико Търново.

Съдия при Окръжен съд – Ловеч: _____